

دۆزه خيكي فيردهوسى

ستار قادر

(سليمانى)

قولتيرين و بئ بنترين نهئنى و پارزيك به بارته قاي شينيتى ئاسمان، كرى و كپى مهنگيهك به قهد رهشى تاريكتيرين پووبه ر له گهر دوون، هيور هيور به نه سپايى و به ئاسته م به تهنيشتيدا تى ده پهرى، كه له هاواره بيدهگ و خاموشيه كانيدا منگه ده هات. هاوارى بيدهنگى ئه م پازه، هاژه هاژه و هه راوه رىاي ئه م كپيه به دريژايى شه و وروكاسى ده كرد، شيبايهك له ته زيوى هه لى ده كرد كه جنسى ده چووه وه سهر ته زيويه كانى نيو دۇخى عه شق و سه ره مه رگ.

سه رتاپاي جه سته له سهر تهنيشت پاكشاوه كه ي سهر به رده لانى گوئ چه مه كه ي ده خسته له رزه له رز و چۆقه چۆق، ته زوويه كي به رقتاسا له ته وقى سه ريه وه تابنى پيى ته ي ده كرد و له ناوه وه پرا پاي ده چله كاند، ترپه ي ليدانه كانى دللى بيهوشى، زيادبان ده كرد، له ناكاو بو چه ند ساتيك هوشى به به ردا هاته وه له ژير ليته وه بارگاوى به نرکه نرکيكي جه رگپر، به نووزه يه كي نووساوى زور نه وي و كز هاته گوئى كاتيك له خوى پرسى: من له كوئيم؟ به لام سه رتاپاي جه سته ي به وينه ي ئاوينه يه كي له توپه ت و هه پروون به هه پروون بوو، وهك نه وه ي ده ستيك له ده سته ره شه كانى موسيبه ت به سه ر نه و به رده لانه ي گوئ چه مه كه ي پۇكرديت، وه هابوو.. هه رچى هيژ و وزه يه كي له جه سته دا بوو، هيئايه به رخوى تا چاوانى هه له پنا، له و ساته وه خته ي كه پيلووه ماندووه كانى به رزكردنه وه له به رانبه ر ته ماشايدا، جگه له هورووژمى به تينى پووناكتيرين تاريكييه كانى شه و هيچى ديكه ي به دى نه كرد، خورپه و كسپه يهك به دل و هه ناويدا گه را و پايچله كاند، زور به توندى تاساندى كه ختوره ي كوئر بوون به خه ياليدا ده هات، بو ئه وه ي دلنبايپته وه له وه ي كه داخو كوئيرايى داهاتووه،

به خاتری دآنیابوون له وهی که بزانی چاوانی کراوه، یان نووقاون، هه تا له و تهلیسمی وه همه خوی قوتار بکا، به هرچی هیزی بوو دهیهتیایه بهر خوی تا دهستی راستی بباته سهر چاری و بیهوده و ناکام بووا مه خابن له بری نه وه، دهستی رادهستی جیهکی خه وناوی کرد و یه که م ههنگاوی نایه نیو تووله رپیهکی شین شینه وه که پتیه کانی زور به ناستم ده نایه سهر رپیهکی شین، ده تگوت ههنگاو به سهر هیلکه ترینهی شینه وه بووا دهنی، یان پی دهنیت به سهر سنگی نهرموتولی بوونه وهریکی شینی له میژیت خه و تبتیت و نهیه ویت به خه بری بیتیت.

قوانغه رپیهک به رپیه که دا رپیشته و نهیده زانی چندی له و رپیه خه وناوییه برپوه، له پر خوی له زور گابه ردیکی شینی زور تخی قه ترانیدا وا وچان ددها، نه وه یه که م جاری بوو ههست به نارامی پشوویکی پوحی بکا.. له و ساتهی دانهوی تا پال به گابه رده شینه که وه بدا، سهیریکی ژیر خوی کرد تا بزانتیت له سهر کوخ داده نیشی، به دهستی راستی هرچی توژ و زیخه وردهی شین هه بوون، پایمالین و پالی به گا به رده شینه که وه دا، کاتی سهری هه لبری به رابه ر ته ماشای به دهر له به راییه کی ره شی بی پایان، جگه له چند ههنگاویکی پیش خوی که شینیتیه که ی له دهست نه دابوو، نه گینا سه رتاپای نه و پوو به رهی به رابه ر ته ماشای له ته میکی رهش رهش له شیوهی کیلیکی نارپکی پالکه و توودا ده هاته بهرچا، نه وه شی زیاتر که نه و دیمه نه ی به خشییه پانتاییه ره شه کیلناساکه، نه و لاپاله شینکاییه ی شاخه دووره دهسته کان بوو که تا ده هات سهری کیله ره شه که یان ده نه خشاندا، نه وه شاخانه کانی دواوهی پانتاییه ره شه که بوون له ههستیدا، نه و گوشه کیلناساییه له به رانه ریدا ده خولقاند. که تهلیسمی نه و دیمه نه خه وناوییه بهری دا بو تاویک به خویدا پوانی و سهیریکی له شولار و دهستی خوی کرد، پهنگدانه وهی نه تمؤسفر و فهزایهک

له شینیتی له سهری پزابوو، هاوپای نه و دیمه نه خه وناوییه ورده ورده دهنگیکی غه رقبوو له شینیتی گوپیه کانی ناخنی، له ژیر به رجوی شینیتیدا پی ده چوو شینیتی هه لیمژیبت، که چی له قولایی نه م دؤخه بهرگه نه گراوه شدا زیاتر سامی نه و پانتاییه کیلناساکه نه وی بو قولایی زولمه تی ره شاییه که کیش ده کرد.

به هر کلجیک بیت، دواي پشووه دؤزه خیه که ی خوی له تهلیسمی پر به رجوی به رده م ته ماشای قوتار کرد و ملی رپیه کی لوسی هه ورانی یالکی خوم کراوی شینی گرت بهر، تا گه یشته سه ره وهی تهختایی یاله که، خوی له به رده می تاریکی تونیلناسادا بینیه وه، تونیلایک بوو که تاریکی زولمه تی دره خته به یه کداچوه کان خولقاند بوویان، نه و دارتوو و میوه زبیه چرانه ی به دهری دوو که له کی نه م بهر و نه و به ردا بوو بوونه په رزینیکی چروپر بوی. له نیو دوو که له که که و له ناوه راستدا رپیه کی به رده لانرپژ کیشی ده کرده نه و رپیه کی ده چوه وه سهر خه و نه کانی، خودایه چؤن رپیه که بوو، نه و رپیه !! یه کیک بوو له و پینانه ی که ده بیبرده وه سهر خه ونی نیو خه و نه کانی.

پیش نه وهی دهست به رپیشتن بکات، چند جاریک هه لوهسته یه کی ده کرد و خه یاللدانی ده پشکنی تا لپی دیار بی، که چ کاتیک به و شوینه خه وناوییه دا رپیشتوو، له خه وندا بووه، یان له سیبهره سپیه کانی رپالیتیدا هاتوو ته نه م شوینه، هه رچه ندی کرد و کؤشا، بیجگه له وهی دوایه مین بوو چوونی گه یشته نه وهی که پی ده چیت یه کیک بی له و خه یالاتانه ی له مندالیدا خولقاندوو یه تی، وهک سیبهریکی پوونی حهرفی سپی له یاده وه ریدا ماوه ته وه.

نه و دالانه درپژهی که قه د و په لوپؤ چره به یه کداچوه کان دیواره کانی خولقاند بوو، نه گه رچی پانی تونیلله درهختیه که زور نه بوو، به لام له گه ل یه که م ههنگاودا ده بوایه زور ناگایانه ههنگاو

هه لیبیت، چونکه بهرپیتی هم بهرده لآن بوو، هم ئاویک بهوینهی شینه ماریکی دریز له نیو بهرده لانه که دا ده کشا. ئه و ئاوهی سه رچاوه که ی له دامینی ئه و گابه رده ره شانوه هه لده قولاً، که یه که م مه نزلای ناسووده یی ئه و بوو. هه نگاهه کانی هه لهنایه نیو شوینیک که له خه وندا نغروی ده کرد، ده چووه به رده م ئه و کونه ره شه ی که پیشتر له یادگه یدا بوی ده گه را، که بیجگه له حه قیقه تی که خورافاتای ده سته ی ئه و خه یالاتانه ی له مندالیدا به ده نگه له به رخوکه ی شه وانه کانییه وه، له سه ر که چی دیواری پووه پووی جیگه خه وه که ی ده یه ونینه وه و له شوینیکی عاسی سه ر په رده نازکه کانی یادگه یدا شکوفه یان ده کرد و تو ماری ده کردن.

خوپه ی ئاوه که ی بهرپیتی تا ده هات زیاتر و پر ته و ژمتر ده بوو، بۆ چه ندان جار لقی زیی په رژینه که داوینیان ده گرت، تا گه یشته ته نگه به ریکی وا که ده بویه له سه ر لاری بکا، به رده کانی ژیر پیشی تا ده هات به ره و که م بوونه وه ده چوون و ئاوه که ش جوگه له ی به سته بوو، چیلکه و چه ویل به ری گرتبوو، به سه رتا پای رییه ته نگه به ره که دا جوگه ی باریک باریک ته نکاویکی شینی قه ترانییان له سه ر به رده لووسه کان په خش کردبوو، تا و ناتاویک سرروه کی فینک له پوخساری ده دا، له گه ل سه ره لبرینی بۆ سرروه ی شه ماله که بۆ پیشه وه پووناکییه کی له دوری ته نگه به ره که به دی کرد، تا ده هات له گه ل هر هه نگاهو یکدا که له که کانی ئه م به ر و ئه و به ری ده په وینه وه و تا ده هات خه یالاتی مندالی به سه رییدا په خش ده بووه وه و دوا هه نگاهوی لیکترازی له تونیلله دره ختییه که که وته ناوه پاستی په له چناریکی ژیر به گه لازه ردی په خشان، له گه ل یه که م پیدانانی له سه ر گه لا ئالتوونیه کانی، پۆلیک په پووله ی ته لایسی له ژیر پییه وه هه مپرای سه دای پر له هاژه وه و ژیریک له گه ل ئه و تاریکییه پوونانه ی له خوره وه له

مابهینی سه ره پله ی چناره کانه وه ده هاتن و پوانینی ئه م دیمه نه سه رسامکه ره ی که له خه ونه کانی مندالیشیدا پری تیینه که وتبوو. که ده بیینی پی به پیی په پووله کان به یه ک گوژم و هه نگاهو یکی تر له پیش ئه وه وه هه لده فرین، له ساتی دوا هه نگاهویدا ده یگوت: چه ند ئه سته م و به سوویه بۆ ئه و چرکه ساتانه ی که هاژه و هاوار هه لته ده مژن، چ کاره ساتیکه سوور لیت دیار بیت جاریکی دی چرساته کانی زه مه نه زه رده ته لاییه کانی زیانت به ره و کوئ ده تبه ن.

چه ند ناخوش و به سوویه له م ساته دا نه توانیت له گه ل هه نگاهه کانتدا بفریت و ئاویرانی ئه و تاریکییه نه بیت که له خوره وه دین، ئیتره هتا له په له چناره کان ده رچوو، تا ده سمالی زیرینی خور وه ک په نگه ی په پووله زیرینه کان له سه ری جیا نه ده بووه وه، خووشه و خوپه ی ئاوه شینه قه ترانییه که ش وه ک نه غمه ی مؤسیقییه کی خورسک له گوپی نه ده برپا... هه رچه ند سه ری هیئا و سه ری برد، په نهانی په پووله ته لاییه کانی بۆ ده رنه که وت تا ته نگه یشته به ر ده م ته باریک له ویوه ده یروانی به سه ر دیمه نی کو م لیک داری ئیکجار به ته مه ن، له وه ته ی پووابوون هیچ که سیک داینه هیئا بوون، له ژیر داره کانتا قسنیکی شینی پیروزه ی به سام پر له دره وشانه وه، بریسکه ی تیژ نیگای ده کرد و ته لیسه بی داوه کانی پاپچی ده کرد که به په رژینیک ده وره درابوون، ئیحای توفانیکی نه سه ره وتی ده دا، له پشته وه ی ئه لقاو ئالقی داخراوی توفانی په رژینه که گابه رده کیتلناسا کان ده بیاراستن، تا راده ی مه ست بوون ئه و دیمه نه په لکیشی ده کرد، به ره و پووی ملی نا... ریگه که ی که به ره و ئه وی ده پوی، ریگه یه ک بوو به وینه ی هیلیکی شینی گوریس ناسای پیچاوپیچ تا له په رژینه توفانییه که نزیک ده بووه کال کال ده بووه وه و تا له چار و ن ده بوو و ده کوژییه وه.